MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 10
ROK XV

WARSZAWA
15 MAJA 1933

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

76. EGZAMINATORZY PRZY EGZAMINACH DYPLOMATYCZNO-KONSULARNYCH.
77. ROZMOWY TELEFONICZNE.
78. ŚCIĄGANIE OPŁAT KONSULARNYCH.
79. ODPRAWA CELNA RZECZY EMIGRANTÓW.
80. ORGANIZACJA WŁADZ ADMINISTRACJI OGÓLNEJ.
81. POLSKIE PRZEDSIĘBIORSTWA ŻEGLUGI MORSKIEJ.
82. KORESPONDENCJA URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH R. P. Z WŁADZAMI W KRAJU.
83. ZBIORY ZOOLOGICZNE, BOTANICZNE, LUDOZNAWCZE i t. p.
84. UMUNDUROWANIE NIŻSZYCH FUNKCJONARJUSZÓW PAŃSTW. W URZĘDACH ZAGRANICZNYCH R. P.
85. LIKWIDACJA B. ROSYJSKICH KAS EMERYTALNYCH I PRZEZORNOŚCI.
86. ZNIESIENIE KONSULATU HON. R. P. I USTANOWIENIE KONSULATU R. P. W ANTWERPJI.
87. ANULOWANIE AKTU USTANAWIAJĄCEGO KONSULAT HON. R. P. W LIÈGE.
88. OKRĄG KONSULATU R. P. W KIJOWIE.
89. ADRES KONSULATU HON. R. P. W ZURYCHU.
90. ADRES KONSULATU GEN. R. P. W OTTAWIE.
91. ADRES KONSULATU HON. R. P. W LIMIE.
92. „ROCZNIK SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ R. P.“

CZĘŚĆ I.

76.

W.O.5571/5

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE EGZAMINATORÓW PRZY EGZAMINACH DYPLOMATYCZNO-KONSULARNYCH.

Na wniosek Komisji Egzaminacyjnej, przedstawiony mi zgodnie z zarządzeniem z dnia 31 marca 1930 r. Nr. G.M.O.1636 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 3 z 1930 r., poz. 23) oraz na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1929 r. o służbie przygotowawczej kandydatów na stanowiska służbowe I-ej kategorji w Ministerstwie Spraw Zagranicznych i o egzaminie dyplomatyczno-konsularnym, zmieniam częściowo zarządzenie Nr. W.O.5571/1/32 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 19 z 1931 r. poz. 132) i powołuję niżej wymienionych w charakterze egzaminatorów przy egzaminach dyplomatyczno-konsularnych:

1) język francuski — radca ministerjalny Paweł Morstin,

2) język niemiecki — radca ministerjalny Wiktor Stefan Pol.

77.

W.O. 534/1

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE ROZMÓW TELEFONICZNYCH.

1. Wszelkie rozmowy telefoniczne urzędów zagranicznych z Centralą M. S. Z. prowadzone na koszt Skarbu Państwa winny być ograniczone do spraw urzędowych, których załatwienie na tej drodze jest istotnie konieczne.

2. Przy ustalaniu konieczności rozmowy telefonicznej należy wziąć pod uwagę: wysokość kosztów obciążających Skarb Państwa, poufność sprawy oraz jej pilność.

3. Spraw tajnych w drodze telefonicznej omawiać nie wolno. Sprawy pilne, których załatwienie w drodze telefonicznej nie jest konieczne, należy załatwiać w drodze telegraficznej.

4. Placówki mogą być łączone — poza aparatami Ministra (413-29) i Podsekretarza Stanu — tylko z aparatami Dyrektora i Wicedyrektora Gabinetu Ministra, Dyrektorów Departamentów, Naczelników Wydziałów Departamentu Polityczno-Ekonomicznego, Radcy Ekonomicznego i Biura Szyfrów.

Z wszystkiemi wymienionemi wyżej aparatami łączyć się można przez Centralę telefoniczną M. S. Z.

Od godz. 21 do godz. 9 placówki mogą się łączyć rownież z Informacją M. S. Z. (413-35).

5. Za wszystkie rozmowy telefoniczne nieodpowiadające powyższym zasadom będą odpowiedzialni kierownicy urzędów podległych i koszty z tego wynikające będą musiały być pokryte z funduszów osobistych kierownika placówki.

6. Rozmowy nieurzędowe mogą być prowadzone jedynie na koszt własny telefonującego.

7. Niniejsze przepisy stosują się analogicznie do rozmów telefonicznych Centrali M. S. Z. z urzędami i osobami prywatnemi.

8. Rozmowy łączone z centrali telef. M. S. Z. przez linje zamiejskie mogą być prowadzone jedynie przez osoby wymienione w p. 4 lub też przez osoby specjalnie przez nie upoważnione.

Minister

Warszawa, 15 maja 1933 r. *(—) J. Beck*

CZĘŚĆ II.

78.

E.III.5377/10

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ŚCIĄGANIA OPŁAT KONSULARNYCH.

Wobec doniesienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że przepisy okólnika Ministerstwa Skarbu Nr. 10/E/L.D.V.36639/1/32 z dnia 1.IX.1932 r., załączonego do komunikatu M. S. Z. w sprawie postępowania o przymusowem ściąganiu należności skarbowych (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 19 1932 r., poz. 136), nie są należycie wykonywane przez urzędy zagraniczne R. P., M. S. Z. wyjaśnia, że w trybie administracyjnym przymusowo ściągane mogą być:

1) nieuiszczone opłaty konsularne i wydatki rzeczywiste (§ 23 rozporządzenia M. S. Z. z 1.IV.1928 r. w sprawie taryfy opłat konsularnych, Dz. U. R. P. Nr. 49 z 1928 r., poz. 474);

2) pożyczki nieuiszczone w terminie płatności (Art. 17 ustawy z dn. 11.XI.1924 r. o organizacji konsulatów i czynnościach konsulów, Dz. U. R. P. Nr. 103 z 1924 r., poz. 9_4).

Na zasadzie ustawy z 10.3.1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 32 z 1932 r., poz. 328) do powyższego przymusowego ściągania opłat konsularnych, wydatków rzeczywistych i pożyczek, właściwe są wyłącznie Urzędy Skarbowe, w konsekwencji czego urzędy zagraniczne winny o przymusowe ściąganie tych świadczeń pieniężnych zwracać się wyłącznie do miejscowo właściwych Urzędów Skarbowych, a nie, jak to dotychczas jeszcze czynią, do powiatowych władz administracji ogólnej.

Od przymusowego ściągania powyższych świadczeń pieniężnych należy odróżnić pobieranie powyższych należności za pośrednictwem powiatowych władz administracji ogólnej.

Pobieranie ma miejsce w tych wszystkich wypadkach, kiedy urząd zagraniczny przesyła dokument lub załatwienie sprawy do władzy administracji ogólnej z prośbą o doręczenie i o pobranie: 1) opłaty konsularnej, 2) wydatków rzeczywistych lub 3) opłaty stemplowej, oraz o wpłacenie tych kwot na: ad 1) Dz III. § 10 budżetu dochodów Ministerstwa Spraw Zagranicznych, ad 2) Dz. I. § 8 budżetu dochodów Ministerstwa Spraw Zagranicznych, ad 3) Dz. VI. § 13 budżetu dochodów Ministerstwa Skarbu.

Przewidując wypadek, że strona nie uiści powyższych należności, urząd zagraniczny winien do pisma skierowanego do władzy administracji ogólnej dołączyć równocześnie gotowy tytuł wykonawczy i wniosek egzekucyjny, które władza ta w tym wypadku skieruje do miejscowo kompetentnego Urzędu Skarbowego celem przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego według postanowień rozporządzenia Rady Ministrów z 25.VI.1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62 z 1932 r. poz. 580) oraz według instrukcji ogłoszonej w Monitorze Polskim Nr.169/32 poz. 200 (o czem mowa w komunikacie M. S. Z. Nr. W.O.5202/14/32 — Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 19 z 1932 r. poz. 136).

W instrukcji powyższej został ustalony wzór formularza dla wniosku egzekucyjnego. Przy wypełnianiu stron: 1, 3 i 5 wniosku egzekucyjnego wzoru Nr. 1 do § 1 (Monitor Polski Nr. 169/32 poz. 200) w rubryce: konto czekowe w P. K. O. należy wpisać: „konto czekowe Nr. 30400 Centr. Księgowości Min. Skarbu".

Jeżeli chodzi o tytuł wykonawczy, to winien on być sporządzony według załączonych do niniejszego komunikatu wzorów A i B.

Urząd zagraniczny winien bezpośrednio rozpocząć egzekucję administracyjną wyłącznie przez władze skarbowe w tych wszystkich wypadkach, w których kredytował opłatę konsularną i wydatki rzeczywiste osobie, zamieszkałej na obszarze R. P. (obojętne, jakiego obywatelstwa), jak i w tych wypadkach, w których udzielił takiej osobie pożyczkę.

Dla kredytowanych opłat konsularnych i wydatków rzeczywistych oraz dla pożyczek winien urząd zagraniczny prowadzić dokładną ewidencję terminów ich płatności w tym celu, by móc wysłać tytuł wyko-

nawczy i wniosek egzekucyjny właściwemu miejscowo Urzędowi Skarbowemu, gdy należności powyższe nie zostały uiszczone w terminie przez stronę zamieszkałą w kraju.

Formularze dla wniosków egzekucyjnych należy zamawiać w Grodzkiej Izbie Skarbowej w Warszawie.

M. S. Z. anuluje okólnik Nr. 25/29 (K.III.c.2400) z dnia 4.I.1929 r. (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 1 z 1929 r. poz. 5).

Wzór A.

NAKAZ PŁATNICZY

.... stwierdza, że Pan ....
(nazwa i siedziba urzędu) (nazwisko i imię)

zamieszkały w .... winien uiścić natychmiast stosownie
(dokładny adres)

do poz. .... taryfy opłat konsularnych (rozporządzenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 1 kwietnia 1928 r., Dz. U. R. P. Nr. 49 z 1928 r. poz. 474, w brzmieniu ustalonem w rozporządzeniach z dnia 11 sierpnia 1930 r., Dz. U. R. P. Nr. 77 z 1930 r., poz. 606, z dnia 11 lipca 1931 r., Dz. U. R. P. Nr. 65 z 1931 r., poz. 544 i z dnia 23 kwietnia 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 36 z 1932 r., poz. 3?4)

za .... opłatę konsularną w kwocie ....
(wymienić czynność konsularną)

oraz tytułem rzeczywistych wydatków kwotę .... czyli razem kwotę .... (słownie ....)

.... 193......
(data)

(pieczęć urzędu) ....
(Podpis)

.... stwierdza, że wyżej podane należności
(nazwa i siedziba urzędu)

podlegają w myśl postanowień par. 23 wyżej podanego rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych o taryfie opłat konsularnych przymusowemu ściągnięciu w trybie administracyjnym.

.... 193......
(data)

(pieczęć urzędu) ....
(Podpis)

Wzór B.

WYKAZ ZALEGŁOŚCI

.... udzielił p. ....
(nazwa i siedziba urzędu) (nazwisko i imię)

ur. dnia.............................. w .... zawodu ....

zamieszkałemu w .... pożyczkę w kwocie ....

słownie .... (równowartość w złotych polskich

....) płatną dnia .... 19 r.

P. .... powyższej pożyczki nie spłacił
(nazwisko i imię dłużnika)

w powyższym terminie.

.... stwierdza, że pretensja powyższa
(nazwa i siedziba urzędu)

prawnie dojrzała do egzekucji i że w myśl postanowień art. 17 ustawy o organizacji konsulatów i o czynnościach konsulów (Dz. U R. P. Nr. 103 z 1924 r., poz. 944) podlega prymusowemu ściągnięciu w trybie administracyjnym.

.... 19.......... r.

....
(pieczęć urzędu) (podpis)

79.

E.III.5437/18.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ODPRAWY CELNEJ RZECZY EMIGRANTÓW.

Ze względu na zdarzające się wypadki, że powracający do kraju emigranci nie mogą w terminie uzyskać potwierdzenia spisu rzeczy przesiedlenia przez władze administracyjne miejsca zamieszkania zagranicą, co naraża emigrantów na odłożenie wyjazdu i związane z tem trudności i koszty, M. S Z. uzgodniło z Ministerstwem Skarbu, że w przyszłości będą urzędy zagraniczne R. P., na podstawie posiadanych informacyj i przedłożonych dokumentów, zaświadczały spisy rzeczy przesiedlenia bez uprzedniego potwierdzenia przez obce władze administracyjne. Ministerstwo Skarbu pismem Nr. D. IV.32879/1/32 z dn. 11.I.1933 r. do Dyrekcji Ceł w Warszawie, w Poznaniu, w Mysłowicach, we Lwowie, w Gdańsku oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku wyjaśniło, że tak poświadczone spisy rzeczy przesiedlenia, analogicznie do spisów przewidzianych przez § 12 p. l. rozporządzenia o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. Nr. 33 z 1930 r. poz. 276), będą służyły władzom celnym za podstawę do wolnej od cła odprawy, na zasadzie art. 11 p. l. rozporządzenia o taryfie celnej.

Podając powyższe do wiadomości M. S. Z. komunikuje, że ten uproszczony sposób poświadczania spisów rzeczy przesiedlenia winien być stosowany tylko w wypadkach wyjątkowych i istotnie zasługujących na uwzględnienie; szersze jego stosowanie mogłoby stać się powodem nadużyć, wątpliwem bowiem jest, by urzędy zagraniczne mogły uzyskać dokładne, pewne informacje o rzeczach stanowiących własność emigrantów, a używanych przez nich w czasie pobytu zagranicą, jak również, by mogli oni przedłożyć urzędom zagranicznym miarodajne dowody nabycia i używania różnych przedmiotów.

Jednocześnie M. S. Z. wyjaśnia, że rowery, gramofony, płyty gramofonowe, aparaty radjowe, maszyny do szycia i t. p. przedmioty, wwożone przez emigrantów, powracających do kraju na stałe, którzy ponadto przebywali zagranicą przynajmniej rok, będą traktowane jak rzeczy przesiedlenia, t. j. zwalniane od cła na podstawie art. 11 pkt. 1 rozporządzenia o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 314 z 1920 r.), w związku z § 12 pkt. 1 rozporządzenia o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 276 z 1930 r.) i przytoczonem wyżej pismem Ministerstwa Skarbu z dnia 11.I.1933 r. L. D. IV.32879/1/32 r.

Wymienione w poprzednim ustępie przedmioty przywożone przez emigrantów, którzy przyjeżdżają do kraju na pobyt czasowy, nie będą traktowane jako rzeczy przesiedlenia, lecz ulegną odprawie na ogólnych zasadach, stosownie do postanowień art. 10 pkt. 11 i 12 rozporządzenia o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 314), w związku z § 12 pkt. 11 rozporządzenia o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 276 z 1930 r.).

Rowery wwożone przez emigrantów, którzy przebywali zagranicą przynajmniej rok, a przyjeżdżają na pobyt czasowy, mogą być odprawiane bez zabezpieczenia celnego, przewidzianego w art. 10 pkt. 12 rozp. o taryfie celnej i § 12 pkt. 12 rozp. o postępowanu celnem, po przedstawieniu zaświadczenia urzędu zagranicznego R. P., stwierdzającego, że dana osoba udaje się na czasowy pobyt do kraju. Dla zapobieżenia ewentualnym nadużyciom urzędy zagraniczne R. P. będą wymieniały w zaświadczeniach markę i Nr. roweru, pozostawiając w swych aktach odpis wydanego zaświadczenia. Osoby ubiegające się o ponowne zaświadczenie na prawo czasowego wprowadzenia roweru do kraju bez zabezpieczenia celnego, będą musiały przedstawić dowód, iż rower uprzednio wwieziony do kraju, wywieziony został zpowrotem zagranicę. W tym celu urząd celny przy wyjeździe zagranicę emigranta odnotuje na odwrotnej stronie zaświadczenia wywiezienie roweru, adnotacja zaopatrzona będzie w podpis urzędnika odprawiającego i odcisk pieczęci urzędu. Bez zaświadczeń urzędów zagranicznych R. P. rowery nie będą zwalniane od zabezpieczenia celnego.

Wobec powyższego zarządzenia w sprawie opłat celnych za wwóz rowerów, gramofonów i płyt gramofonowych ogłoszone w Dz. U. M. S. Z. Nr. 20 z 1931 r. poz. 128 i Nr. 4 z 1932 r. poz. 22 przestały być aktualne.

80.

E.III.717/9/1.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ORGANIZACJI WŁADZ ADMINISTRACJI OGÓLNEJ.

Jak wynika z otrzymanych z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych doniesień, urzędy zagraniczne R. P. zwracają się w różnych sprawach administracji ogólnej do rzeczowo niewłaściwych władz i urzędów administracji ogólnej.

Wobec tego Ministerstwo Spraw Zagranicznych zwraca uwagę na bezwzględną konieczność zapoznania się z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11 z 1928 r., poz. 86), w szczególności z postanowieniem art. 27, określającem zakres administracji ogólnej.

W wyjaśnieniu pkt. 1 art. 2 powyższego rozporządzenia Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że administrację ogólną sprawują starostowie grodzcy w następujących miastach, jako powiatach miejskich:

w Białymstoku, Częstochowie, Lublinie, Łodzi, Radomiu, Sosnowcu i w Wilnie.

Do sprawowania funkcyj administracji ogólnej w Bydgoszczy, Gnieźnie, Grudziądzu, Inowrocławiu, Krakowie, Lwowie, Poznaniu i Toruniu powołani są w zasadzie prezydenci tych miast.

O ile jednak chodzi o sprawy utrzymania porządku i bezpieczeństwa publicznego, sprawy prasowe, sprawy granic Państwa, sprawy cudzoziemców, sprawy paszportowe, sprawy policji kryminalnej, sprawy broni i amunicji i wymienione w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 23.IV.1932 r. w sprawie powiatów miejskich (Dz. U. R. P. Nr. 41 z 1932 r. poz. 408), to te sprawy w powyższych miastach wyłączone są z właściwości rzeczonej prezydentów tych miast i oddane są do wykonywania urzędującym w tych miastach starostom grodzkim.

81.

E.III.767/1/1

KOMUNIKAT

W SPRAWIE POLSKICH PRZEDSIĘBIORSTW ŻEGLUGI MORSKIEJ.

Polskie przedsiębiorstwa żeglugi morskiej, korzystające na lat 15 od wpisania do rejestru handlowego ze zwolnień od opłat konsularnych za czynności dotyczące żeglugi w myśl rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dn. 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89 z 1930 r., poz. 704 i Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 3 z 1931 r. poz. 12), są następujące:

1) Brzmienie firmy:	„Żegluga Polska“ S. A. w Gdyni	„Polsko - Brytyjskie Towarzystwo Okrętowe“ S.A. w Gdyni Polish Brit ish Steamship Comp., Ltd.	„Polskie - Transatlantyckie Towarzystwo Okrętowe“ S. A. w Gdyni Linja Gdynia — Ameryka	„Polsko-Skandynawskie Towarzystwo Transportowe“ „Polskarob“ S. A., w Gdyni	„Polryż“ Sp. z o. o. w Krakowie
2) Charakter prawny: (rodzaj spółki)	Spółka akcyjna	Spółka Akcyjna	Spółka Akcyjna	Spółka Akcyjna	Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
3) Data wpisania do rejestru handl.	14.II.1927 L. rej. B. 57. jako przeds. państw. 19.7.32 L. rej. B. 206 jako sp. akcyjna	29.12.1928 L. Rej. B. 58	24.4.1930 L. Rej. B. 105	6.2.1928 L. Rej. B. 42	3.4.1930 L. Rej. C. 532
4) Statki z oznaczeniem pojemności:	TDW „Wisła“ 5.100 „Warta“ 4.200 „Katowice“ 3.000 „Kraków“ 3.000 „Poznań“ 3.000 „Toruń“ 3.000 „Wilno“ 3.000 „Śląsk“ 1.515 „Cieszyn“ 1.515 „Chorzów“ 1.350 „Tczew“ 1.020 „Gdynia“ GRT 585 „Gdańsk“ „ 547 „Jadwiga“ „ 270 „Wanda“ „ 270 „Hanka“ „ 91	„Premjer” 3534 BRT „Warszawa” 2486 „ „Rewa” 2279 „ „Lublin” 1409 „ „Lwów” 1409 „	„Polonja” GRT 15.000 „Kościuszko” 12.000 „Pułaski” 12.000	„Robur” III 2850 TDW „Robur” IV 3000 „ „Robur” V 3000 „ „Robur” VI 3200 „	„Kopernik” 1050 TDW

82.

W.O.438

KOMUNIKAT

W SPRAWIE KORESPONDENCJI URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH R. P. Z WŁADZAMI I URZĘDAMI W KRAJU.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości w związku z zarządzeniem w powyższej sprawie (zamieszczonem w Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 6/33 poz. 39), że Prezydjum Rady Ministrów zakomunikowało wszystkim Ministerstwom treść wspomnianego zarządzenia okólnikiem Nr. 16 z dnia 27 kwietnia 1933 r. Nr. 55 — 15/1.

83.

E.I.281/1/48

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZBIORÓW ZOOLOGICZNYCH, BOTANICZNYCH, LUDOZNAWCZYCH, MINERAŁÓW, RUD I T. P.

Do urzędów zagranicznych zgłaszają się niekiedy osoby posiadające zbiory lub materjały zoologiczne, botaniczne, ludoznawcze lub inne, pragnąc przekazać je do Polski dla celów naukowych lub dydaktycznych.

Do wspomnianych urzędów, zgłaszają się również interesanci z prośbą o udzielenie wskazówek lub opinji w sprawie znalezionych przez te osoby na terenie ich pracy lub otrzymanych od osób trzecich minerałów, rud, skał czy skamieniałości. Osobom tym zwykle chodzi o poinformowanie się, czy posiadane przez nie okazy mają jakąś wartość (praktyczną lub naukową), względnie o uzyskanie adresu instytucyj w Polsce, któreby chciały im udzielić wskazówek wyczerpujących, wykonać analizy i oznaczyć minerały, rudy czy skamieniałości, lub też przyjąć na przechowanie albo na własność okazy czy zbiory z dziedziny przyrody nieożywionej.

Z uwagi na powyższe, Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, że:

a) wszelkie zbiory lub poszczególne okazy minerałów, rud, kruszców, skał i t. p., należy kierować do Sekcji Badań Terenowych przy Lidze Morskiej i Kolonjalnej w Warszawie, ul. Nowy Świat Nr. 35;

b) informacyj o możliwości praktycznego zastosowania znajdowanych minerałów, rud, skał i t. p. oraz w razie potrzeby i możności wyników ich analizy, udziela chętnie wspomniana Sekcja Badań Terenowych;

c) w razie zgłoszenia się zainteresowanych w poruszonych sprawach do urzędów zagranicznych, należy zachęcać ich do zwracania się po informacje do Sekcji Badań Terenowych przy Lidze Morskiej i Kolonjalnej w Warszawie.

84.

A.III.528/mund./5

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ODZNAK NA MUNDURACH NIŻSZYCH FUNKCJONARJUSZÓW PAŃSTWOWYCH W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z. ZAGRANICĄ.

W związku z zarządzeniem w sprawie umundurowania niższych funkcjonarjuszów państwowych w urzędach podległych, M. S. Z. komunikuje, że mundury dla woźnych i szoferów wprowadzone zarządzeniem Nr. A. III. 5645/3 (Dz. Urz. M. S. Z. 9/1933 poz. 64) pozostają narazie bez jakichkolwiek znaków na kołnierzach aż do ostatecznego ustalenia odpowiedniego wzoru, o czem urzędy zagraniczne zostaną w swoim czasie zawiadomione.

85.

W.O.819/7

KOMUNIKAT

W SPRAWIE WYKONANIA UST. 2 ART. 8 USTAWY Z DNIA 14 MARCA 1933 R. O LIKWIDACJI BYŁYCH ROSYJSKICH KAS EMERYTALNYCH I PRZEZORNOŚCI.

W Nr. 21 Dz. U. R. P. z dnia 29 marca 1933 r. poz. 146 ogłoszona została ustawa z dnia 14 marca 1933 r. o likwidacji mienia byłych rosyjskich kas emerytalnych i przezorności.

Art. 8. ustęp 2 tej ustawy postanawia, iż Skarb Państwa przejmuje należności z tytułu niewypłaconych wkładów emerytalnych, złożonych w powyższych kasach, które to należności przysługują osobom, mającym prawo do zaopatrzenia emerytalnego z funduszów Skarbu Państwa, a to w myśl przepisów art. 84 ustawy emerytalnej, zgodnie z któremi wspomniani uczestnicy kas zrzekli się na rzecz Skarbu Państwa praw swych, wypływających z udziału w rzeczonych kasach.

W myśl art. 5 powołanej na wstępie ustawy z dnia 14 marca 1933 r. z chwilą ukonstytuowania się Komisji Likwidacyjnej do spraw byłych rosyjskich kas emerytalnych i powzięcia przez nią uchwał o przystąpieniu do likwidacji mienia poszczególnych kas, będzie ogłoszony trzymiesięczny termin, w ciągu którego winny być zgłoszone roszczenia z tytułu uczestnictwa we wspomnianych kasach.

Likwidacji podlegają obecnie fundusze następujących kas:

1) kas emerytalnych i przezorności byłej kolei Warszawsko-Wiedeńskiej;
2) kasy emerytalnej pracowników rosyjskich kolei państwowych;
3) utworzonych na mocy ustawy z dnia 30 maja 1888 r. kolejowych kas emerytalnych i przezorności;
4) kasy emerytalnej nauczycieli i nauczycielek ludowych;
5) kasy emerytalnej pracowników z wolnego najmu skarbowej sprzedaży trunków.

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo Skarbu zwróciło uwagę na konieczność dostarczenia Komisji Likwidacyjnej do spraw byłych rosyjskich kas emerytalnych (Warszawa — Rymarska Nr. 5) w przepisanym terminie danych co do wysokości roszczeń odstąpionych na rzecz Skarbu Państwa przez b. uczestników wyżej wspomnianych kas, którzy pozostają w służbie państwowej w Ministerstwach oraz podległych im władzach, urzędach, instytucjach i t. p.

Wobec krótkiego terminu i trudności połączonych z przejrzeniem wszystkich akt osobowych wzywa się wszystkich urzędników i pracowników M. S. Z. — byłych uczestników powyższych kas — do udzielenia informacyj i złożenia Wydziałowi Osobowemu dowodów dotyczących ich wkładów.

86.

W.O.575/2

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZNIESIENIA KONSULATU HONOROWEGO R. P. W ANTWERPJI I USTANOWIENIA KONSULATU R. P. W ANTWERPJI.

Z dniem 1 czerwca 1933 r. zostaje zniesiony Konsulat Honorowy R. P. w Antwerpji i z tymże dniem ustanowiony Konsulat R. P. w Antwerpji.

Okrąg konsularny Konsulatu R. P. w Antwerpji obejmować będzie prowincję Anvers.

87.

W.O.667/1

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ANULOWANIA AKTU USTANAWIAJĄCEGO KONSULAT HONOROWY R. P. W LIÈGE.

Dnia 11 maja 1933 r. anulowany został akt ustanawiający z dniem 1 kwietnia 1933 r. Konsulat Honorowy R. P. w Liège, przyczem prowincja Liège włączona została z powrotem do okręgu konsularnego Konsulatu Honorowego R. P. w Brukseli.

88.

W.O.425/1.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE OKRĘGU KONSULATU R. P. W KIJOWIE.

Okrąg Konsulatu R. P. w Kijowie ustalony został w następujący sposób: „Dzielnica (Obłast') Kijowska, Winnicka, Odeska, Czernihowska oraz Autonomiczna Mołdawska Republika Rad".

89.

W.O.667/2

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESU KONSULATU HONOROWEGO R. P. W ZURYCHU.

Adres Konsulatu Honorowego R. P. w Zurychu jest następujący: Consulat de Pologne à Zurich (Suisse) Talacker 35.

90.

W.O.662/3

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESU KONSULATU GENERALNEGO R. P. W OTTAWIE.

Adres Konsulatu Generalnego R. P. w Ottawie jest następujący: Consulat Général de Pologne à Ottawa, 232 Metcalfe street (Canada).

91.

W.O.667/1

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESU KONSULATU HONOROWEGO R. P. W LIMIE.

Nowy adres Konsulatu Honorowogo R. P. w Limie jest następujący: Consulat de Pologne à Lima, 128, rue Jesus Maria. République de Pérou.

92.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE „ROCZNIKA SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ R. P.".

Nowy „Rocznik Służby Zagranicznej R. P." jest do nabycia w Wydziale Osobowym M. S. Z. Cena egzemplarza wynosi zł. 5.

Dyrektor Gabinetu Ministra

(—) *Roman Dębicki*

Redakcja i Administracja
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 48.

Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Nr 8273/33. Główna Drukarnia Wojskowa.